

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/28/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121203792
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121203792.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobkyne: Z.. S. Z., J.. XX.XX.XXXX, G. V.M. X/A, XXX XX K., proti žalovanému: BUBO travel agency, s.r.o., so sídlom Dunajská 31, 811 08 Bratislava 1, IČO: 35 824 859, zastúpenému: CLC Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Panenská 18, 811 03 Bratislava, IČO: 36 707 856, o zaplatenie 178,37 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Prešov č.k. 7Csp/62/2021-123 zo dňa 15.02.2022 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Odmietla odvolanie.

II. Priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom pre zmeškanie vo výroku I. uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 178,37 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 178,37 eura od 02.04.2020 do zaplatenia a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a výrokom II. uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %.

2. Citoval ustanovenia § 137 písm. a), § 274 a § 275 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“)

3. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že predvolaním zo dňa 21.12.2021 predvolal právneho zástupcu žalovaného na pojednávanie dňa 15.02.2022, pričom predvolanie mu bolo doručené dňa 05.01.2022. Zdôraznil, že v predvolaní bol poučený, že ak svoju neprítomnosť neospravedlní včas a vážnymi okolnosťami, na návrh druhej strany rozhodne súd o žalobe rozsudkom pre zmeškanie. Konštatoval, že na pojednávanie sa právny zástupca žalovaného nedostavil, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnil v podaní doručenom sudu dňa 14.02.2022 o 16:36 hod. s poukazom na súčasnú epidemiologickú situáciu v súvislosti so šírením nebezpečnej nakažlivej choroby COVID-19. Prítomna žalobkyňa navrhla rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Nepovažoval ospravedlnenie za doručené včas, keďže bolo súdu predložené až v deň pojednávania, pričom samotné predvolanie bolo právnenému zástupcovi doručené viac ako päť týždňov pred pojednávaním. Zároveň náležite neospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní, nakoľko svoju účasť odôvodnil všeobecne známou skutočnosťou. S týchto dôvodov mal splnené zákonné podmienky na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. V zákonom stanovenej lehote podal žalovaný proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie. Namietal, že v zmysle platnej judikatúry sa za včasné ospravedlnenie neprítomnosti žalovaného na pojednávaní považuje také ospravedlnenie, ktoré je súdu doručené najneskôr do začiatku pojednávania, pričom táto podmienka bola zo strany žalovaného naplnená. Uvedená časť odôvodnenia rozsudku je teda v rozpore so zaužívanou súdnou praxou. Dátum doručenia predvolania na pojednávanie žalovanému nemá na túto skutočnosť žiaden vplyv. Žalovaný považoval šírenie nebezpečnej nákazlivej choroby COVID-19 za zákonom predpokladanú vážnu okolnosť podľa § 274 CSP. O tomto fakte svedčí aj počet denných prírastkov nakazených dňa 14.02.2022, t.j. v deň podania ospravedlnenia, ktorý predstavoval hodnotu 18.896 nakazených. Pre porovnanie uviedol, že ku dňu 13.02.2022 denný prírastok nakazených predstavoval hodnotu 8.552 nakazených. Z uvedeného vyplýva, že denný prírastok nakazených stúpol ku dňu podania ospravedlnenia o viac ako 10.000 prípadov. S poukazom na uvedené konštatoval, že neboli naplnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Na záver poukázal aj na samotnú povahu sporového konania, v ktorom žalovaný vo svojich podaniach opakovane zdôrazňoval, že vo vzťahu k vymáhanému nároku nie je v pozícii pasívne legitimovaného subjektu. Súd prvej inštancie sa nezaoberal touto otázkou, pričom sa jedná o základnú procesnú podmienku konania. Navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Alternatívne žiadal, aby odvolací súd zrušil povinnosť zaplatiť sumu vo výške 178,37 eura spolu s príslušenstvom a priznal žalovanému nárok na náhrada trov konania vo výške 100 %.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Vo vzťahu k vymedzenia včasnosti ospravedlnenia poukázala na ust. § 178 ods. 2 CSP, podľa ktorého vyplýva povinnosť súdu doručiť strane konania alebo jej zástupcovi predvolanie na pojednávanie najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Považovala preto za dôvodné, že obdobný časový úsek by mal byť vyžadovaný aj pre ospravedlnenie neúčasti strany alebo jej zástupcu na pojednávaní. Žalovaný v odvolaní netvrdil žiadne, nielo významné okolnosti, ktoré by mu bránili ospravedlniť svoju neúčasť skôr ako tak, že sa o ospravedlnení dozvie sudca, ktorý má spor prejednať, až v deň pojednávania. Odkaz na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/234/2017 zo 04.08.2018 považovala za bezvýznamný nielo preto, že v ňom boli posudzované individuálne okolnosti prípadu, ale aj preto, že nejde o žiadnu ustálenú prax súdu. Stotožnila sa s názorom súdu prvej inštancie, že šírenie ochorenia COVID-19 je len všeobecne známou okolnosťou. Poukázala pritom na rozhodnutie Ústavného súdu SR I.ÚS 233/2019, z ktorého vyplýva, že vážnymi okolnosťami sú individuálne okolnosti takej intenzity a závažnosti, ktoré znemožňujú účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov, akými sú choroba, úraz alebo úmrtie v rodine. Žalovaný netvrdil žiadnu individuálnu okolnosť, z jeho ospravedlnenia najviac vyplýva súhlas s prejednaním sporu bez jeho prítomnosti, pričom žalobkyňa sa na pojednávanie dostavila, čím boli dodržané aj predpoklady vyplývajúce z vyhl. č. 24/2021 Z.z., § 1 ods. 1 písm. t), t.j. posudzovanie štatistických údajov o šírení ochorenia COVID-19 bolo bez relevancie. Skutočnosť, že žalovaný v priebehu konania na výzvu súdu reagoval, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie rozhodujúce. Na záver vo vzťahu k argumentu žalovaného o neprihliadaní súdom prvej inštancie na splnenie procesných podmienok dodala, že žalovaný si pomýlil obsah pojmu procesná podmienka strany sporu s pasívnou legitimáciou. Navrhla odmietnuť odvolanie žalovaného ako neprípustné a priznať jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

7. V odvolacej replike žalovaný vo vzťahu k poukazu žalobkyne na ust. § 178 ods. 2 CSP uviedol, že predmetný výklad nemá akúkoľvek oporu v zaužívanej praxi a právnej teórii. Ide o účelový výklad žalobkyne, ktorý nezohľadňuje skutočnosti, ktoré sa sporové strany nemali možnosť dozvedieť v predstihu. Opätovne pripomenul, že hlavným motivačným faktorom neúčasti žalovaného na pojednávaní bola informácia o počte denných prírastkov nakazených ku dňu 14.02.2022. Jednalo sa teda nepochybne o udalosť, ktorú nešlo predvídať. Tvrdenie žalobkyne vo vyjadrení, v ktorom žalobkyňa upozorňuje, že predvolanie na pojednávanie bolo prevzaté zo strany žalovaného šesť týždňov pred pojednávaním, považuje v kontexte uvedeného za absolútne irelevantné. V nadväznosti na uvedené dal do pozornosti fakt, že v čase predmetného uznesenia, t.j. dňa 15.02.2022 bola v Slovenskej republike vyhlásená mimoriadna situácia ako aj núdzový stav. Poukázal na ustanovenie § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii, ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, podľa ktorého súdy vykonávajú pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia len v nevyhnutnom

rozsahu ustanovenom všeobecným právnym predpisom, ktoré vydá Ministerstvo spravodlivosti SR. Týmto všeobecne záväzným predpisom je vyhláška MS SR č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu, ktorá v § 1 ods. 1 písm. p) implikovala, že príslušný súd si mal vyžiadať súhlas sporových strán s uskutočnením pojednávania. S poukazom na znenie predvolania na pojednávanie zo dňa 21.12.2021 táto povinnosť zo strany súdu prvej inštancie nebola splnená. Napriek uvedenému žalovaný v rámci ospravedlnenia udelil súhlas s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Zároveň v zmysle ust. § 1 ods. 2 tejto vyhlášky okrem vecí podľa odseku 1 sa v čase mimoriadnej situácie okrem núdzového stavu vykonávajú pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia vo všetkých agendách s výnimkou vecí, ktoré znesú odklad. V nadväznosti na citované ustanovenie predmet pojednávania zo dňa 15.02.2022 nemožno za žiadnych okolností považovať za vec, ktorá by nezniesla odklad.

8. V odvolacej duplike žalobkyňa poukázala na to, že zmysle § 380 ods. I CSP je odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi vymedzenými § 363 CSP uplatnenými v lehote podľa § 362 ods. I, t.j. v odvolacom konaní sa prihliada len na tie dôvody, ktoré boli vymedzené v odvolaní v lehote na podanie odvolania. Argumentáciu žalovaného ohľadne nárastu počtu nakazených považovala za nekorektnú z dôvodu, že je zavádzajúca. Považovala za logické, že hodnota počtu prírastku nakazených za deň 14.02.2022 sa nekvantifikuje v polovici konkrétneho dňa, ale až po jeho uplynutí. Súd prvej inštancie v rozsudku uviedol, že ospravedlnenie žalobcu bolo súdu doručené 14.02.2022 o 16.36 hod., z čoho vyplýva, že k danému času, keď sa právny zástupca žalovaného rozhodol pojednávania nezúčastniť, mal, resp. mohol mať, k dispozícii práve inú, opačnú informáciu, a to za deň predchádzajúci, 13.02.2022, kedy bol prírastok oveľa nižší ako za deň 12.02.2022, takmer o 6.000 prípadov. Tento jediný odvolací argument uplatnený v lehote na podanie odvolania je tak argumentom vykazujúcim znaky sofizmu, t.j. argumentácie len zdanlivo správnej a je bez relevancie. Ak sa žalovaný, jeho právny zástupca, sám bezdôvodne rozhodol riadne a včas nariadeného pojednávania nezúčastniť, nastali zákonom predvídané dôsledky rozhodnutia sporu rozsudkom pre zmeškanie. Podľa žalobkyne sú právne významnými len tie odvolacie dôvody, ktoré boli uvedené do uplynutia lehoty pre podanie odvolania, nie je preto dôvod vyvracať úvahy, resp. návrhy žalovaného uvedené v jeho podaní z 03.06.2022, po uplynutí odvolacej lehoty o tom, ako by mal podľa neho súd postupovať pred nariaďovaním pojednávania vzhľadom na vyhlášku 24/2021 Z.z. Odhliadnuc od tejto skutočnosti a toho, že sudca je pri rozhodovaní viazaný len ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou a zákonom, je možné upriamiť pozornosť na to, že žalovaný s pojednávaním bez jeho účasti súhlasil, ako aj na to, že predmetom konania je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, pre ktorý platí ochrana vyplývajúca z verejného záujmu na ochrane spotrebiteľov, preto názor, že ide o vec, ktorá mala zniesť odklad, je scestný.

9. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného voči rozsudku pre zmeškanie nie je prípustné.

10. Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

11. Podľa § 355 ods. 1 CSP, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

12. Podľa § 356 písm. b) CSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

13. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

14. Podľa § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a/ na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a/ sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b/ žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

15. Žalovaný v odvolaní namietal, že neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP z dôvodu včasného doručenia ospravedlnenia z účasti na pojednávaní právny zástupcom žalovaného poukazujúceho na súčasnú epidemiologickú situáciu v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19.

16. Odvolací súd sa predovšetkým vysporiadal s procesnou prípustnosťou odvolania žalovaného, ktorá je daná len za podmienok, že súd v čase vyhlásenia rozsudku pre zmeškanie pre takýto procesný postup nemal splnené podmienky.

17. V zásade je podľa právnej úpravy v Civilnom sporovom poriadku prípustné odvolanie proti každému rozsudku súdu prvej inštancie. Ustanovenie § 356 CSP obsahuje výnimky z prípustnosti odvolania proti rozsudku. Nie je prípustné podanie odvolania voči rozsudkom vydaným osobitným procesným postupom, a to kontumáciou, uznaním a vzdaním sa nároku. Tieto výnimky nie sú absolútne, pretože proti uvedeným rozsudkom je odvolanie prípustné z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Osobitné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného z dôvodu, že sa nedostavil na pojednávanie, sú zakotvené v § 274 CSP.

18. Predpoklady pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní sú: 1. súd riadne a včas (§ 178 ods. 2 CSP) predvolal žalovaného na pojednávanie (§ 100 CSP), pričom predvolanie obsahovalo poučenie, že ak sa žalovaný nedostaví na pojednávanie, súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie; 2. žalovaný sa nedostavil na pojednávanie v určený čas; 3. žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami (čiže ak sa žalovaný síce ospravedlní, ale oneskorene, napr. len v deň pojednávania, hoci mu nič nebránilo sa ospravedlniť aj skôr, alebo súd nepovažuje dôvody uvedené v ospravedlnení za vážne, napr. ide o banálne, vyfabulované, nepreukázané alebo nezdokladované dôvody, predpoklad pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie je splnený a súd sa s hodnotením takéhoto ospravedlnenia vysporiada v odôvodnení rozsudku); 4. návrh žalobcu na rozhodnutie sporu rozsudkom pre zmeškanie.

19. „Rozsudkom pre zmeškanie podľa ustanovenia § 274 CSP možno teda rozhodnúť vtedy, ak a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci má súd doručenie predvolania riadne vykázané, pričom v tomto predvolaní bol žalovaný poučený o možných procesných následkoch svojho nedostavenia sa; b) žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Za včasné ospravedlnenie neprítomnosti žalovaného na pojednávaní sa považuje len také ospravedlnenie, ktoré je súdu doručené najneskôr do začiatku pojednávania. Ak sa žalovaný nestihne do začiatku pojednávania včas ospravedlniť, môže využiť postup podľa § 277 ods. 2 CSP. Ak súd na takomto pojednávaní vyhlási rozsudok pre zmeškanie, je týmto rozsudkom viazaný. Vážnosť okolností, ktorými žalovaný ospravedľuje svoju neprítomnosť na pojednávaní, musí posúdiť súd. Sú to okolnosti takej intenzity a závažnosti, ktoré znemožňujú žalovanému účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov (choroba, úraz, úmrtie v rodine). Vážnosť okolností je však vždy na posúdení a voľnej úvahe súdu.“ (ŠTEVČEK, Marek. § 274 [Vydanie kontumačného rozsudku na pojednávaní]. In: ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek. Civilný sporový poriadok. 1. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1004.)

20. Zo spisu súdu prvej inštancie je jednoznačne zrejmé, že bola podaná žaloba na plnenie (§ 137 písm. a/ CSP), právny zástupca žalovaného bol riadne a včas predvolaný na pojednávanie (predvolanie obsahovalo správny údaj o adrese súdu, o miestnosti, kde sa má pojednávať ako aj o termíne pojednávania 15.02.2022 o 13:30 hod. a predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené dňa 05.01.2022, teda viac ako 1 mesiac vopred) a že právny zástupca žalovaného bol v predvolaní na pojednávanie riadne poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie (tu pozri č.l. 118 spisu).

21. Dňa 14.02.2022 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie právneho zástupcu žalovaného, v ktorom sa ospravedlnil z účasti z nariadenom pojednávaní dňa 15.02.2022, a to s ohľadom na súčasnú epidemiologickú situáciu v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej choroby COVID-19. Zároveň dal súhlas s prejednaním veci na pojednávaní bez jeho prítomnosti. Podľa obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 15.02.2021, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, je nepochybné, že právny zástupca žalovaného sa pojednávania nezúčastnil. Za danej situácie žalobkyňa využila svoje zákonné

oprávnenie a podala návrh na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 CSP, ktorému súd prvej inštancie vyhovel.

22. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu odvolací súd konštatoval, že žalovaným tvrdené dôvody nezákonnosti vydaného rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 CSP nie sú opodstatnené.

23. K problematike ospravedlniteľného dôvodu neúčasti na pojednávaní odvolací súd uvádza, že pokiaľ nie je zákonnou úpravou vymedzené, čo sa považuje za ospravedlniteľný dôvod a nie sú dané ani kritériá pre takýto ospravedlniteľný dôvod, tento by mal byť vyvodzovaný zo skutočnosti, ktorá je vo vzťahu k prebiehajúcej súdnej konaní a nariadenému pojednávaniu so zreteľom na všetky okolnosti vážna, svojou povahou znemožňujúca sa sporovej strane zúčastniť nariadeného pojednávania, t. j. svojou povahou znemožňujúca každej sporovej strane za rovnakých okolností sa zúčastniť pojednávania, je súčasne ospravedlniteľná (všeobecne prijímaná ako odpustiteľná), nepredvídateľná (nepredvídaná alebo neočakávaná) neodvrátiteľná (neumožňujúca sporovej strane prijať opatrenia prekonávajúce príčinu nemožnosti zúčastniť sa pojednávania) a náhla vzhľadom k časovej súvislosti nedovoľujúca sporovej strane, v danom prípade žalovanému, resp. právnenému zástupcovi žalovaného uskutočniť kroky vedúce k tomu, aby sa zúčastnil pojednávania (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/181/2008).

24. Existencia dôvodov ospravedlňujúcich neprítomnosť strany sporu na pojednávaní nie je zákonom striktno vymedzená a je ponechaná na úvahu súdu, ktorá musí zohľadňovať konkrétne okolnosti prípadu. Posudzovanie ospravedlniteľných dôvodov neprítomnosti na pojednávaní však musí rešpektovať princípy formulované v čl. 2 CSP, teda naplňovať princíp právnej istoty a zásady spravodlivosti tak, aby ochrana ohrozených či porušených práv a právom chránených záujmov bola spravodlivá a účinná. Ide predovšetkým o také dôvody, ktoré bez všetkých pochybností umožňujú prijať záver, že strane sporu v účasti na pojednávaní zabránila náhla prekážka, ktorú nebolo možné z objektívnych dôvodov včas oznámiť súdu, pričom táto prekážka má vážny charakter a teda u každej sporovej strany v obdobnej situácii by sa hodnotila ako prekážka zakladajúca ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní.

25. Takýto ospravedlniteľný dôvod žalovaný v preskúmvanej veci nepreukázal. Bez ohľadu na to, či sa žalovaný ospravedlnil alebo neospravedlnil včas, rovnako ako súd prvej inštancie ani odvolací súd nepovažoval všeobecný odkaz na existenciu všeobecne známej skutočnosti - pandémie COVID-19, i za situácie, keď došlo k rastu počtu denných prírastkov nakazených, za ospravedlnenie neúčasti vážnymi okolnosťami. V čase termínu nariadeného pojednávania, a to dňa 15.02.2022 nebola epidemiologická situácia prekážkou účasti na pojednávaní a závažným dôvodom, pretože v danom čase boli za účelom uskutočnenia pojednávania zachované všetky bezpečnostné opatrenia v zmysle príslušných predpisov Úradu verejného zdravotníctva SR a Ministerstva spravodlivosti SR, o ktorých právny zástupca žalovaného nepochybne vedel. Preto odvolací súd konštatuje, že nešlo v tomto prípade o takú skutočnosť, ktorá by svojou povahou znemožňovala každej sporovej strane za rovnakých okolností sa zúčastniť predmetného pojednávania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že žalobkyňa sa zúčastnila pojednávania, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku pre zmeškanie. Súčasne žalovaný nepreukázal, že by zo zdravotného hľadiska pre bezpečný priebeh nariadeného pojednávania pred súdom prvej inštancie bránili také individuálne okolnosti, ktoré by mali objektívne zasiahnuť do ochrany zdravia osôb predvolaných na nariadené pojednávanie.

26. Taktiež odvolací poukazuje na skutočnosť, že žalovaný ani nežiadal o zrušenie rozsudku pre zmeškanie postupom podľa § 277 ods. 2 CSP pre existenciu ospravedlniteľného dôvodu.

27. V tejto súvislosti je potrebné poukázať i na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“ (práva patria bdelym), ktorá zdôrazňuje vlastné pričinenie na ochranu práv strany vyžadujúc, aby aj strana civilného procesu sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ohrozovaniu a poškodzovaniu a predpokladá, že strana musí využiť prostriedky, ktoré poskytuje zákon a následne vykonať prípadne potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jej práv (uznesenie Ústavného súdu sp.zn. I.ÚS 25/2013 zo dňa 16.01.2013).

28. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný,

bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Ústavný súd SR vyslovil, že: „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“. (porovnaj IV.ÚS 115/03).

29. Vzhľadom na to, že v danej veci odvolateľ namietal, že na vydanie rozsudku pre zmeškanie neboli splnené podmienky (§ 356 písm. b/ CSP) a odvolací súd preskúmaním veci zistil, že všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP splnené boli, odvolací súd odvolanie žalovaného voči takémuto rozsudku ako neprípustné odmietol postupom podľa § 386 písm. c) CSP.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni vzhľadom na jej plný úspech v odvolacom konaní, priznal voči žalovanému nárok na ich náhradu v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).